

1. Запитав тоді первосвященик: Чи це так?
2. Степан же промовив: Послухайте, мужі-браття й отці! Бог слави з'явивсь Авраамові, отцеві нашому, як він у Месопотамії був, перше ніж оселився в Харані,
3. і промовив до нього: Вийди із своєї землі та від роду свого, та й піди до землі, що тобі покажу.
4. Тоді він вийшов із землі халдейської, та й оселився в Харані. А звідти, як умер йому батько, Він переселив його в землю оцю, що на ній ви живете тепер.
5. Та спадщини на ній Він не дав йому навіть на крок, але обіцяв дати її на володіння йому й його родові по нім, хоч дитини не мав він.
6. І сказав Бог отак, що насіння його буде приходьком у краї чужому, і поневолять його, і будуть гнобити чотириста років.
7. Але Я сказав Бог буду судити народ, що його поневолять. Опісля ж вони вийдуть, і будуть служити Мені на цім місці.
8. І дав Він йому заповіта обрізання. І породив так Ісака, і восьмого дня він обрізав його. А Ісак породив Якова, а Яків дванадцятьох патріархів.
9. А ті патріярхи позаздрили Йосипові, і продали його до Єгипту. Але Бог був із ним,
10. і його визволив від усіх його утисків, і дав йому благодать та мудрість перед

фараоном, царем єгипетським, а він настановив його за правителя над Єгиптом та всім своїм домом.

11. А як голод прийшов на всю землю єгипетську та ханаанську, та велика біда, то поживи тоді не знаходили наші батьки.

12. Коли ж Яків зачув, що в Єгипті є збіжжя, то послав батьків наших уперше.

13. А як удруге послав, то був пізнаний Йосип братами своїми, і фараонові знаний став Йосипів рід.

14. Тоді Йосип послав, щоб покликати Якова, батька свого, та всю родину свою сімдесят і п'ять душ.

15. І подався Яків в Єгипет, та й умер там він сам та наші батьки.

16. І їх перенесли в Сихем, і поклали до гробу, що Авраам був купив за ціну срібла від синів Еммора Сихемового.

17. А коли наближавсь час обітниці, що нею Бог клявсь Авраамові, розрісся народ і намножився в Єгипті,

18. аж поки настав інший цар ув Єгипті, що не знав уже Йосипа.

19. Він хитро наш люд обманив, і силою змушував наших отців викидати дітей своїх, щоб вони не лишались живі.

20. Того часу родився Мойсей, і гарний він був перед Богом. Він годований був у домі батька свого три місяці.

21. А коли він був викинений, то дочка фараона забрала його, та й за сина собі його вихнала.

22. І Мойсей був навчений всієї премудрости єгипетської, і був міцний у словах та в ділах своїх.

23. А коли йому сповнилося сорок років, йому спало на серце відвідати братів своїх, синів Ізраїлевих.

24. Як угледів же він, що одному з них діється кривда, заступився, і відомстив за окривдженого, убивши єгиптянина.

25. Він же думав, що брати розуміють, що рукою його Бог дає їм визволення, та не зрозуміли вони.

26. А наступного дня, як сварились вони, він з'явився їм хотів погодити їх, кажучи: Люди, ви браття, чого один одного кривдите?

27. А той, що ближнього кривдив, його відіпхнув та сказав: Хто наставив над нами тебе за старшого й суддю?

28. Чи хочеш убити й мене, як учора вбив ти єгиптянина?

29. І втік Мойсей через слово оце, і стався прихоськом у землі мадіямській, де зродив двох синів.

30. А коли сорок років проминуло, то з'явивсь йому Ангол Господній у полум'ї куща огняного в пустині Сінайської гори.

31. А Мойсей, як побачив, дивувався з видіння. А коли підійшов, щоб розглянути, був голос Господній до нього:

32. Я Бог отців твоїх, Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів! І затрусився Мойсей, і не відваживсь поглянути...

33. І промовив до нього Господь: Скинь взуття з своїх ніг, бо те місце, на якому стоїш, то святая земля!

34. Добре бачив Я утиск народу Свого, що в Єгипті, і стогін його Я почув, і зійшов, щоб їх визволити. Тепер ось іди, Я пошлю до Єгипту тебе.

35. Цього Мойсея, що його відцурались вони, сказавши: Хто наставив тебе за старшого й суддю, цього Бог через Ангола, якому з'явився в кущі, послав за старшого й визвольника.

36. Він їх вивів, чуда й знамена вчинивши в землі єгипетській, і на Червоному морі, і сорок років у пустині.

37. Це той Мойсей, що прорік Ізраїлевим синам: Господь Бог вам підійме Пророка від ваших братів, як мене, Його слухайте!

38. Це той, що в пустині на зборах був з Анголом, який промовляв йому на Сінайській горі, та з отцями нашими, і що прийняв він живі слова, щоб їх нам передати;

39. що його не хотіли отці наші слухати, але відіпхнули, і звернулися серцем своїм до

Єгипту,

40. промовивши до Аарона: Зроби нам богів, які йшли б перед нами, бо не знаємо, що сталося з тим Мойсеєм, який вивів нас із краю єгипетського...

41. І зробили вони тими днями теля, і бовванові жертви приносили та веселилися з діл своїх рук.

42. Але Бог відвернувся від них, і попустив їх вклонятися силі небесній, як написано в книзі Пророків: Чи заколення й жертви Мені ви приносили сорок років у пустині, о доме Ізраїлів?

43. Ви ж носили намета Молохового, і зорю вашого бога Ромфана, зображення, що їх ви зробили, щоб вклонятися їм... Через те запроваджу вас аж за Вавилон!

44. У наших отців на пустині була скинія свідоцтва, як Той ізвелів, Хто Мойсею казав, щоб зробив її за зразком, якого він бачив.

45. Її наші отці й узяли, і внесли з Ісусом у землю народів, яких вигнав Бог з-перед обличчя наших отців, аж до часу Давида.

46. Він у Бога знайшов благодать, і просив, щоб оселю знайти для Бога Якова.

47. І Соломон збудував Йому дім.

48. Але не в рукотворнім Всевишній живе, як говорить пророк:

49. Мені небо престол, а земля то підніжок ногам Моїм! Який Мені дім ви збудуєте, говорить Господь, або місце яке для Мого відпочинку?

50. Хіба не рука Моя все це створила?...

51. О ви, твердошиї, люди серця й вух необрізаних! Ви завжди противитесь Духові Святому, як ваші батьки, так і ви!

52. Котрого з пророків батьки ваші не переслідували? Вони ж тих повбивали, хто звіщав прихід Праведного, Якому тепер ви сталися зрадниками та убійниками,

53. ви, що Закона одержали через зарядження Анголів, та не зберігали його!...

54. Як зачули ж оце, вони запалилися гнівом у серцях своїх, і скреготали зубами на нього...

55. А Степан, повний Духа Святого, на небо споглянув, і побачив Божу славу й Ісуса, що по Божій правиці стояв,

56. і промовив: Ось я бачу відчинене небо, і Сина Людського, що по Божій правиці стоїть!...

57. Та вони гучним голосом стали кричати та вуха собі затуляти, та й кинулися однодушно на нього!...

58. І за місто вони його вивели, і зачали побивати камінням його. А свідки плащі свої склали в ногах юнака, який звався Савлом.

59. І побивали камінням Степана, що молився й казав: Господи Ісусе, прийми духа мого!...

60. Упавши ж навколішки, скрикнув голосом гучним: Не залічи їм, о Господи, цього гріха!
І, промовивши це, він спочив...